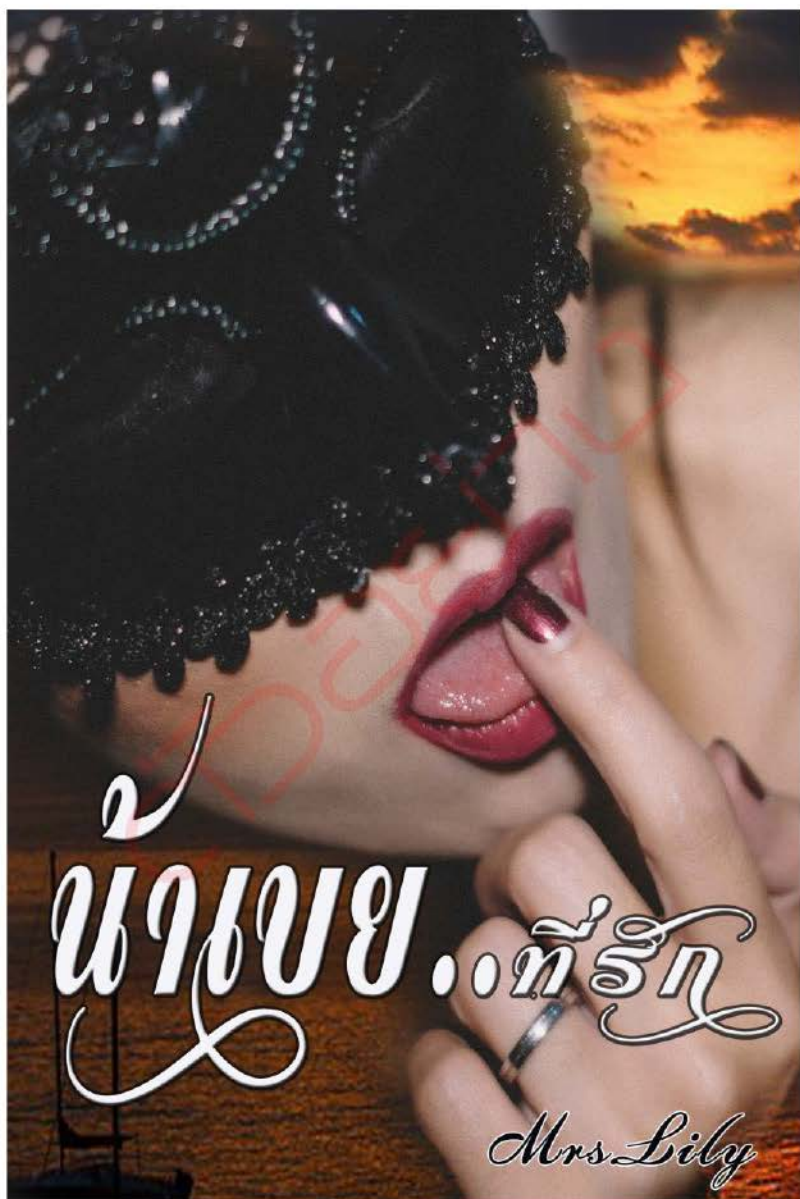

นางเบญ..ที่รัก

Mrs Lily

นางเขย...ที่รัก

ชื่อหนังสือ

นางเขย...ที่รัก

บทประพันธ์

Mrs. Lily

ปีที่จัดทำ

มิถุนายน 2560

ราคา e-book

99.- บาท

จำนวนหน้า

137 หน้า

บรรณาธิการ

ชนิธรนันท์

ออกแบบปก

ชนิธรนันท์

จำหน่ายโดย

ในสวนรักสำนักพิมพ์

เลขที่ 2/22 ม.10 ต.ไชยสอ อ.ชุมแพ

จ.ขอนแก่น 40130

โทรศัพท์.098-594-6942

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ไม่อนุญาตให้สแกน
หนังสือ หรือคัดลอกเนื้อหาส่วนหนึ่งส่วนใดไปเผยแพร่ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจาก
สำนักพิมพ์และเจ้าของลิขสิทธิ์แล้วเท่านั้น

น้ำเชย...ที่รัก

นิยายอีโรติก

EROTIC

คือเรื่องเกี่ยวกับการเร่ร่อน

แรงปรารถนา ความหลงใหล ใคร่รัก

อีโรติก คือการแสดงออกถึง ความปรารถนาทางเพศ

ที่แสดงออกทางศิลปะ บทกลอน ความรัก เรื่องลึกลับ

และจิตวิญญาณ

คำว่า อีโรติก จึงไม่ได้หมายถึงความโป๊เปลือยเพียงอย่างเดียว

+++

นิยายอีโรติกเรื่องนี้แต่งขึ้นจากจินตนาการ

ไม่มีตัวแสดงจริง แต่หากท่านอยากแสดงแทน... ยินดี

ตอนที่ 1

'มยุรี' แห่งมองบ้านครึ่งตึกครึ่งไม้ตรงหน้า พลาซ่าแดงที่ไหลซึมออกมาบริเวณหน้าผากออก ก่อนจะถอนหายใจเหนื่อยๆ เพราะอากาศยามบ่ายของกรุงเทพฯ ถือว่าร้อนจัดจนเธออยากจะเป็นลม กว่าจะเดินทางมาถึงที่นี่ก็ได้ต้องต่อรถหลายต่อ เพราะจะให้เธอขับรถเข้ามาในกรุงเทพฯ เห็นทีจะไม่ไหว นั่งรถเมล์มาสะดวกกว่า

ดวงตากลมโตลึ้มไปด้วยแพขนตาอันหนา สวย แต่มีรอยเศร้า ทอดมองบ้านหลังใหญ่ในพื้นที่ประมาณ 100 ตารางวาตรงหน้านับจากวันนี้เธอต้องอาศัยอยู่ที่บ้านหลังนี้ไปอีกหลายเดือนสินะ เพราะน้ำสาวของเธอคลอดลูก และต้องการให้เธอมาอยู่ช่วยเหลือหลาน คราวแรกเธอยังไม่แน่ใจว่าจะมาดีมั๊ย เพราะอยู่บ้านที่เมืองจันทน์ แม้จะไม่สะดวกสบายเหมือนอยู่กรุงเทพฯ แต่ก็กินดีอยู่ดีไม่ได้ลำบากลำบาก

น้ำเบบ...ที่รัก

อะไรเลย ทุกอย่างหากินได้จากในสวน โดยเฉพาะผลหมากรากไม้ต่าง ๆ ที่พ่อแม่ปลูกไว้เต็ม นั่นยังไม่อดอยาก

เธอไม่ชอบความวุ่นวายของกรุงเทพฯ หากไม่ได้มีธุระที่จำเป็นก็ไม่คิดจะมา แต่ที่ตัดสินใจมาก็เพราะอยากหลีกหนี 'วิรัตน์' สามิจอมเจ้าชู้ให้พ้น อย่างน้อยก็ให้เธอได้มีเวลาทำใจ หากคิดจะหย่าขาดจากเขา เธอจึงรับปากมาอยู่ช่วยดูแล 'เดือนเต็ม'

เดือนเต็มเป็นสาวสวยๆ ของเธอ แต่กลับมีอายุ 25 ปีเท่ากัน เพราะเดือนเต็มเป็นลูกหลงของยาย พอยายคลอดเดือนเต็มได้ไม่นานแม่ก็คลอดเธอ เธอกับเดือนเต็มจึงเหมือนพี่น้องมากกว่าจะเป็นน้องหลาน ทว่าเพราะศักดิ์เป็นน้ำ แม่จะเรียนชั้นเดียวกัน โรงเรียนเดียวกัน และห้องเดียวกัน เธอก็เรียกเดือนเต็มว่า 'น้ำเดือน' มาตลอด และเพราะสนิทกันมากนี้แหละ เธอจึงสองจิตสองใจอยู่เนืองๆ จะไม่มาก็เป็นห่วง แต่จะมาก็ไม่อยาก แต่พอมีเรื่องกับวิรัตน์เธอก็ตัดสินใจทันที

ก๊ว๊งก่อง... ก๊ว๊งก่อง...

น้ำเชย...ที่รัก

กอดอดอยู่หน้าบ้านเพียงครู่ หญิงวัยคราวแม่ของเธอก็เดินออกมา มยุรีส่งยิ้มไปให้ในทันทีเพราะนั่นคือ แม่สามีของเดือนเต็มนั่นเอง

"สวัสดีค่ะป้า" มยุรียกมือไหว้ในทันทีที่หญิงสูงวัยเดินเข้ามาใกล้

"อ้าว... หนูยุรีนั่นเอง ไห่... ป้าก็คิดว่าคนมาขายของ แล้วนี่มา ยังไงกันเนี่ย เหงื่อโทรมมาเลย ทำไมไม่โทร. มาบอกก่อน ป้าจะได้ให้พี่เดชเขาไปรับที่หมอชิต โถ... ลำบากแย่เลย มามะๆ เข้าบ้านๆ"

แม่ของ 'เดชนะ' หรือ 'น้ำเดช' สามีของเดือนเต็มเปิดประตูพร้อมเข้ามาลูบเนื้อลูบตัวเธอที่โทรมไปด้วยเหงื่อจริงอย่างที่ป้าพูด เพราะที่ป้ามองเห็นนั้นก็แค่ภายนอก แต่ด้านในแนบเนื้อของเธอนั้นมันทั้ง 'ฉ่ำ' และ 'แฉะ' เสียจนเธออยากจะถอดออกให้หมดแล้วกางขาฟุ้งพัลลมเสียเดี๋ยวนี้

น้ำเขียว...ที่รัก

ยิ่งยามเคลื่อนไหวเธอยิ่งรู้สึกได้ เสื่อชั้นในที่ซบเหวือเป็นอย่างดี ทำให้ผิวเนื้อบริเวณใต้ราวนมของเธอสิ้น รับรู้ได้แม้กระทั่งเม็ดเหงื่อที่กำลังหยาดหยดลงมาตามลึนปรี่อยมาจนถึงสีข้าง จนเธอต้องใช้ฝ่ามือแนบเสื่อปิดบริเวณใต้ลึนปรีเพื่อให้เสื่อช่วยซบเหวืออีกแรง ไม่อย่างนั้นมันไม่สบายตัวเลย

หรือจะเป็นที่งามขา ที่ตอนนี้เธอได้ยินเสียง 'แฉะ' ทุกครั้งที่ก้าวเดิน เพราะกางเกงผ้าที่เป๋ายานหน่อยๆ ให้ความสบายในการสวมใส่ แต่ยามนี้กลับเกิดช่องว่างให้ต้นขาด้านในเสียดดี มันทั้งจ้ำแฉะจนเธออยากได้พัดลมสักตัวในยามนี้จริงๆ แต่ที่เธอทำนะเธอ

มยุรียิ้มให้หญิงสูงวัยเพียงนิดก่อนจะเอ่ยคำสุภาพ "ไม่เป็นไร หรอกจะป้า น้ำเตชอยู่บ้านนะดีแล้ว น้ำเตชเอนเฟิงตลอด เผื่ออะไรขาด เหลือจะได้ไปซื้อได้ไง และแค่นั่งรถมาแค่นี้เอง หนูไม่ได้ลำบากอะไร หรอกจะ อยากมาดูน้ำเตชเอน มาดูหลาน"

น้ำเขียว...ที่รัก

"โอ... แม่คุณ ไม่ลำบากอะไรกัน ปะๆ เข้าบ้านก่อน เดือนเขา อยู่ไฟอยู่ ส่วนพี่เดชนะ ออกไปซื้อสำลีที่ร้านหน้าปากซอย หนูยุรีไปดูแลหลานก่อนนะ แล้วค่อยไปอาบน้ำอาบท่า"

"จะป้า" มยุรีรับคำพร้อมหัวใจที่เต้นรัวเร็ว เพราะแม่ของเดชนะ กำลังทำให้เธอเขว เพราะป้าเรียกน้ำเตชว่า 'พี่เดช' บ่อยครั้งเหลือเกิน ใจจริงเธอก็อยากเรียกพี่นั่นแหละ เพราะเดชนะนั่นก็เป็นรุ่นพี่ที่โรงเรียน แก่กว่าเธอและเดือนเต็มแค่ 2 ปี แต่เพราะเดชนะแต่งงานกับเดือนเต็ม เธอก็ควรเรียกเขาว่า 'น้ำเตช' นะถูกแล้ว ส่วนเดือนเต็มก็เรียกสามีของเธอว่า 'พี่เดช' แล้วเธอก็ไม่ควรจะคิดถึงเรื่องที่ผ่านมา แต่หัวใจก็เต้นแรงมากขึ้น เมื่อคิดว่าอีกไม่นานก็จะได้พบเจ้าของดวงตาคมคู่นั้นอีกครั้ง

เธอเจอเดชนะครั้งสุดท้ายก็เมื่อ 3 ปีก่อน ในวันแต่งงานของเดชนะและเดือนเต็ม จากนั้นก็ไม่เจอกันอีกเลย เพราะเดชนะและเดือนเต็มทำงานที่กรุงเทพฯ วันหยุดต่างๆ หากเดือนเต็มกลับบ้าน เธอก็ได้เจอแค่เดือนเต็ม ไม่เคยจะได้เจอพร้อมหน้ากับเดชนะสักครั้ง และใจ

น้ำเชย...ที่รัก

จริงเธอก็ไม่อยากเจอหรือก ก ล้วหัวใจจะเต้นรัวเหมือนในเวลานี้ เพราะเธอก็เป็นหนึ่งในสาว ๆ ที่แอบชอบเดชนะ แต่เดชนะกลับปิดมันรักในตัวเดือนเต็มไม่เปลี่ยนแปลง เขารอจนเดือนเต็มเรียนจบ จึงไปส่งขอและแต่งงาน

ส่วนเธอนั้นก็พบรักกับวิรัตน์ หนุ่มรุ่นพี่ซึ่งเป็นเจ้าของร้านวัสดุก่อสร้างที่ใหญ่ที่สุดในตำบล แรกแต่งงานกันใหม่ ๆ วิรัตน์ก็รักและเอาใจใส่เธอดี ทั้งยาย แม่ และญาติพี่น้องคนอื่น ๆ ก็ชื่นใจ เพราะว่าทั้งเธอและเดือนเต็มต่างได้สามีดีทั้งคู่ และชีวิตคุณนายนั่งนับเงินก็มีความสุขเหลือเกิน โดยเฉพาะเรื่องอย่างว่า วิรัตน์ก็เก่งฉกาจเสียจนทำให้เธอขึ้นสวรรค์ได้วันละหลายครั้ง ใช... วันละหลายครั้ง

เพราะก็ตามประสาผิวหนุ่มเมียสาว ขอแค่ลับตาคน วิรัตน์ก็พร้อมจะคุกเข่าลงลิ้นให้เธอตลอด และเมื่อเธอเองก็ชอบ มันยิ่งทำให้วิรัตน์ยิ่งรักและหลงเธอมากขึ้น ทั้งวิรัตน์ยังขยันขันแข็งทำงานไม่ได้หยุดกิจการของร้านก็ดีมากยิ่งขึ้น เงินทองไม่รั่วไหลเพราะเธอใช้ความรู้ด้าน

น้ำเขียว...ที่รัก

การบัญชีดูแลไม่มีขาดตกบกพร่อง เธอกับวิรัตน์จึงตัดสินใจขยายธุรกิจร้านจำหน่ายวัสดุก่อสร้างเป็นขายอุปกรณ์เกี่ยวกับบ้านครบวงจร

งานที่เยอะขึ้นก็ทำให้ต้องจ้างพนักงานเพิ่มขึ้นตามไปด้วย พนักงานออฟฟิศที่มีอยู่เพียง 2 คนก็กลายเป็น 5 คน พนักงานขายจากเดิมมีแต่ผู้ชายก็รับผู้หญิงเพิ่มสำหรับให้คำแนะนำด้านการตกแต่งบ้าน นั่นคือบ่อเกิดของปัญหา และถ้าเธอรู้ว่าการรับพนักงานสาว ๆ หน้าตาดี เพื่อเป็นหน้าตาของร้าน จะทำให้ชีวิตครอบครัวของเธอล้มเหลว เธอจะไม่ทำเลย

"เป็นยังไงบ้างยูริ"

น้ำเสียงเอื้ออาทรที่เดือนเต็มส่งมา ทำให้ยูริต้องกะพริบเปลือกตาถี่ๆ เพื่อขับไล่หยาดน้ำตาแห่งความทุกข์ให้พ้นไป เพราะยังได้เห็นหลานชายตัวน้อยหน้าตาน่าเกลียดน่าชังขนาดนี้ เธอก็ยิ่งสะท่อนใจ เพราะหากเธอยอมปล่อยให้ลูกตั้งแต่แรก วิรัตน์ก็คงไม่เป็นแบบนี้

น้ำเบบ...ที่รัก

"ไม่เป็นไรน้ำ ยูรีโอเค"

"จริงนะ" เดือนเต็มเอื้อมมือให้มยุรีสัมผัสเพราะเธอanonอยู่บน
พุกหัวเดียวทำให้ขยับตัวเข้าไปใกล้กว่านี้ไม่ได้ และหลานสาวที่เหมือน
เพื่อนสนิทที่ส่งฝ่ามือมากระชับกันแนบแน่น นั่นทำให้เธอได้ยิ้ม แม้ใน
ดวงตาจะมีน้ำตาเจิ่งไม่แพ้กันก็ตาม

"จริงจะ ได้มาเห็นน้ำ มาเห็นหลาน ยูรีก็... ก็ดีขึ้นแล้ว"

"แล้วเฮียรัตน์เขายังไงบ้าง"

"ไม่ว่าไรจะ เขาก็บอกว่าแล้วแต่ยูรีจะตัดสินใจ เพราะทางนั้นก็
... กำลังท้อง"

"โอ้! ยูรี"

เดือนเต็มแทบร้องไห้โฮ เมื่อได้ยินคำตอบจากมยุรี แต่แม่
ไทรศัพท์มาบอกว่าวิรัตน์ได้เสียกับพนักงานที่รับเข้ามาใหม่ทุกคน แต่
นั่นเธอก็ว่ามันแสนจะทุเรศและน่ารังเกียจที่สุดแล้วนะ แต่ที่รู้จาก

น้ำเขย...ที่รัก

ปากของมยุรี นี่มันคือนรกชัดๆ แล้วมยุรีทนอยู่ได้ยังไง เพราะถ้าเป็นเธอคงต้องตายกันไปข้างหนึ่ง

"ยุรี ทนได้ยังไง"

"ทนได้สิน่า ก็ยุรีมียาย มีแม่ มีพี่น้อง และก็มือน้ำเดือน ที่รักยุรี เคนี่เอง ยุรีทนได้ ส่วนเรื่องของเฮียรัตน์ ขอให้ยุรีได้คิดได้ตัดสินใจสักหน่อย แล้วยุรีจะจัดการปัญหาทุกอย่างให้หมด ยุรีจะโทษเฮียรัตน์คนเดียวก็ไม่ได้หรอก เพราะเขาบอกยุรีตลอดว่าอยากมีลูก แต่ยุรีเองที่ยังไม่อยากมี อยากสร้างเนื้อสร้างตัวให้มากกว่านี้ ยุรีไม่โทษเขาฝ่ายเดียวหรอกจ้ะ"

"เอ่อ... อย่างน้ำละลาบละล้งเลยนะ น้ำทั้งรักและเป็นห่วงยุรี ด้วยใจจริง"

"ยุรีรู้จ้ะ น้ำเดือนเป็นทั้งน้ำและก็เป็นเพื่อนที่ยุรีรักที่สุด น้ำจะถามอะไรยุรีเหวอ"

น้ำเขย...ที่รัก

"น้ำอยาการู้เรื่องทรัพย์สิน แต่ยูรีอย่าเข้าใจผิดนะ น้ำไม่ได้อยากได้ของเฮียรัตน์เขานะ น้ำแค่คิดว่ายูรีควรจะได้รับความเป็นธรรม เพราะถึงยังไง ทั้งหมดนั้นก็ไม่ใช่เหตุผลที่เฮียรัตน์จะมีเมียบ่อยนี่"

มยูรีส่งยิ้มน้อยๆ ไปให้เดือนเต็ม เธอรู้ว่าเดือนเต็มเป็นห่วง

"เรื่องนั้นน้ำไม่ต้องห่วงจ้ะ ยูรีทำบัญชีไว้ตั้งแต่แต่งงานกัน ทรัพย์สินที่ร่วมกันสร้างกับทรัพย์สินเดิมที่เป็นของเขา ยูรีแยกไว้เป็นสัดส่วนชัดเจน ปากกับม้าของเฮียรัตน์เขาก็เข้าใจดี และถ้า... ถ้ายูรีตัดสินใจจะหย่ากับเฮียรัตน์จริงๆ ยูรีก็จะไม่ยอมเสียเปรียบแน่ น้ำเดือนมั่นใจในตัวยูรีนะ"

"อืม... มั่นใจสิ และน้ำก็รู้ว่ายูรีเก่ง และก็แกร่ง ยูรีอยู่กับน้ำไปนานๆ นะ นานเท่าที่ยูรีอยากอยู่ และขอให้ยูรีอยู่อย่างสบายใจ ไม่ต้องเกรงใจอะไรทั้งนั้น น้องดิ๋วจะได้มีพี่สาวที่น่ารักคอยดูแล"

เดือนเต็มปลายตามองลูกชายที่อยู่ในอ้อมกอดของมยูรี ในขณะที่มยูรีก็ก้มลงมองใบหน้าจิ้มลิ้มของหลานชายที่มีศักดิ์เป็น

น้ำเบบ...ที่รัก

น้องชายของเธอเช่นกัน ใบหน้าสวยงามละม้ายคล้ายเธอ อมยิ้มกับ
ใบหน้าน้อยๆ นั้น

"ยuritใจที่ยังเป็นพี่สาว"

"ใครเป็นพี่สาวใครกันจ๊ะ"

เดือนเต็มยิ้มหวานเมื่อได้ยินเสียงทุ้มที่ดังเข้ามาก่อนตัว นั้นทำ
ให้มยuritต้องหันตามและก็ได้เห็น 'เดชนะ' ผู้ชายที่ทำให้หัวใจของเธอ
เต้นรัว มยuritค่อยๆ บรรจงวางหลานชายตัวน้อยลงอย่างเบามือก่อนจะ
หันมาไหว้ชายหนุ่มที่ทรุดร่างลงนั่งในฝั่งตรงกันข้าม

"หวัดดีจ๊ะน้ำเดช"

"โหย... ไม่ต้องมากพิธีหรือกยurit และก็เรียกพี่เดชเหมือนแต่ก่อน
ก็ได้ เรียกน้ำเดช ดูแกยังงี้ก็ไมรู้"

"อ้าว... พี่เดช แล้วให้ยuritเรียกพี่เดชว่าพี่เดช แล้วเรียกเดือนว่า
น้ำเดือนอะนะ ไม่เอาอะ เดือนไม่ยอมแก่คนเดียวนะ"

น้ำเชย...ที่รัก

มยุรีหัวเราะซ้ำกับสองสามีภรรยาที่เถียงกันไปมา "ไม่ต้องเถียงกันหรอก ยุรีเรียกน้ำเดชนะดีแล้ว ก็จริงอย่างที่น้ำเดือนบอกอะ จะให้เรียกพี่เดชกับน้ำเดือนหรือ ก็อยากมาเป็นน้ำเชยเขาเอง ก็ต้องเรียกน้ำอะถูกแล้ว จริงมั้ยน้ำเดือน"

"ใช่... ช่วยไม่ได้พี่เดชดันตกหลุมสวาทของเดือนเอง"

มยุรีมองภาพหยอกเย้าและความรักที่สื่อผ่านออกมาจากคนทั้งคู่ เธอบอกตัวเองว่าที่รู้สึกอยู่ในใจนี้ไม่ใช่ความอิจฉาสักนิด แต่เธอยินดีที่เดือนเต็มมีความสุข ยินดีที่เดชจะไม่ทำให้เดือนเต็มเข้าใจเหมือนที่เธอกำลังเผชิญอยู่ และก็ดีใจที่เด็กชายตัวน้อยๆ นี้ ได้มีครอบครัวที่สมบูรณ์ คิดได้ดังนั้น มยุรีก็ตัดสินใจแล้วว่า จะหย่าขาดให้กับวิรัตน์ เพราะเธอไม่อยากให้เด็กที่จะเกิดมาต้องขาดพ่อเหมือนกัน

"พี่เดช" เดือนเต็มเรียกสามีให้หยุดหยอกเย้า เพราะสีหน้าเศร้าๆ ของมยุรีนั้นทำให้เธอละอายใจ ไม่ควรเลยที่จะมาหยอกเย้ากับเดชนะต่อหน้ามยุรีอย่างนี้ และเดชนะที่รู้ตัวก็น้ำใจอ่อนเปลี่ยนเรื่องพูด